

cielt i relation til forureningsbekæmpelsen og f. eks. som bistand ved eventuelle fredningsordninger for Grønland.

Omdannelsen indebærer, at den i 1937 gennemførte ordning, hvorefter et medlem af naturfredningsrådet skulle være arkitekt, ophører. Man finder dette muligt, fordi der med hensyn til den arkitektoniske og æstetiske rådgivning må kunne påregnes bistand fra Akademirådet, som i forvejen er et rådgivningsorgan for ministeriet for kulturelle anliggender og derfor administrativt kan pålægges sådanne opgaver. Omdannelsen medfører tillige, at de indstillingsberettigede organer udelukkende bliver de videnskabelige institutioner, således at de i § 8 omtalte foreninger udgår som indstillingsberettigede, ligesom en skovbrugsmæssig repræsentation fremtidig tænkes udpeget af Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole.

Rådet skulle herefter komme til at omfatte sagskundskab inden for biologi-økologi, geologi og naturgeografi. Blandt specielle biologisk-økologiske fagområder, hvis udøvere kunne komme i betragtning, kan nævnes hav- og ferskvandsbiologi, landområdernes biologi, forstbotanik, skovøkologi, vildtbiologi og fiskeribiologi.

Naturfredningsrådet tænkes fortsat at bestå af medlemmer, der som eksperter deltager i løsningen af opgaverne ved medlemskab af naturfredningsrådet ved siden af det arbejde, de udfører som professorer eller lignende på universiteterne eller de høgere læreanstalter.

Til nr. 3 (§ 34).

Ændringen foretages for at rette en fejl i den nugældende lov, fremkommet ved, at man under lovforslagets behandling overså, at indføjjelsen af et nyt stk. i § 22 skulle have medført en ændret henvisning, som den nu foreslåede. Det fremgår klart af lovens forarbejder, at det har været hensigten, at § 22, stk. 5 om bekendtgørelse af en fredning finder tilsvarende anvendelse for overfredningsnævnets kendelser, hvorimod henvisningen til § 22, stk. 4 er uden mening, idet denne bestemmelse omhandler vejledning om ankemuligheden til overfredningsnævnet.

Til nr. 4 (§ 37).

Ændringen tilsigter at give fredningsplanudvalget kontrol med opdyknings- og skovtilplantningsprojekter indenfor de af fredningsplanerne omfattede områder.

Til nr. 5 og 6 (§ 38 og § 40).

Fredningsplaner er oversigter over arealer, hvor fredningsplanudvalget har fundet, at det er eller vil

blive aktuelt at rejse fredningssager eller foretage offentlige erhvervelser. Planerne markerer således en stærk fredningsmæssig interesse i givne områder og har fundet anvendelse i talrige tilfælde til at sikre et indseende med arealudnyttelsen på steder, hvor rejsningen af egentlige fredningssager ikke var hensigtsmæssige eller mulige på det pågældende tidspunkt.

Igennem de senere år, hvor fredningsplanudvalgenes kapacitet væsentligst foruden behandlingen af enkelt-sager har været koncentreret om de i § 35 omtalte landskabsanalyser, er arbejdet med fredningsplaner trådt i baggrunden. I en række tilfælde er man skredet til rejsning af fredningssager direkte.

En svaghed ved fredningsplaninstituttet er, at såfremt krav om en særlig arealudnyttelse, der er i strid med planen, og som ikke hindres af anden lovgivning, ikke imødekommes af fredningsplanudvalget, kan enhver grundejer forlange fredningssag rejst. Dette er i strid med formålet med planerne, der netop er at give en vis frist med iværksættelse af fredningssagen. Forslaget tilsigter at muliggøre, at fredningsplanerne faktisk får en vis gyldighedsperiode, inden for hvilken en grundejer ikke har krav på at få rejst fredningssag. Fredningsplanerne må antages at få deres væsentlige betydning i de såkaldte naturparkområder, for hvilken realiseringen af fredninger nødvendigvis må tage en årrække.

Bestemmelsen om en forlængelse af en forbudsperiode fra 1 til 2 år tilsigter på lignende måde, som den under nr. 5 omtalte ændring, at skabe mulighed for inden for en periode, hvor dette er funktionelt gennemførligt, at få taget skridt til en fredningsmæssig sikring af et område.

Til nr. 7 (§ 43).

Udformningen af § 43 har lige siden dens oprindelige formulering været sprogligt utilfredsstillende på grund af dens ligeordnede omtale af f. eks. campingpladser og lossepladser, jf. overskriften til § 43.

Samtidig med, at der har vist sig et behov for indføjjelsen af nye grupper af anlæg, der bør kræve godkendelse, har man derfor ønsket at omredigere bestemmelsen.

I stedet for den hidtidige formulering motor- og andre væddeløbsbaner, er foreslået væddeløbs- og motorbaner for at præcisere, at også motorbaner, hvor der ikke konkurreres på hastighed, kræver godkendelse af fredningsplanudvalget.

Med hensyn til oplagspladser er ikke medtaget eftersætningen „og lignende“, da dette harmonerer mindre godt med bestemmelsens øvrige punkter, der alle kort og klart angiver de anlæg, som er omfattet af reglen. I naturfredningskommissionens